

Carta escrita a una legeria que he trobat casualment després
de cinc hores de caminar i córrer perdut a la muntanya. 29-10-40
Tornava de Fourtou amb queviures i m'he perdut.

Maria meva ben meva: Ah, no diries mai com t'encanta i agra! És
un cas com un cabàs. He estat a Fourtou aquesta tarda. Tenia
que comprar tabac pels companys hi he esperat un xic massa. He sortit
tot d'altà en bona lleum però sigui que avís canejat o el que, el cot
és que quan estava a un quart de la cabana, començava a fosquejar
i com que no ostra vista he errat el camí i quan m'he vist perdut
i en les perspectives d'una nit a l'aire llure he apretat el pas i
la sort m'ha fet Topas amb una cabana, una magnífica cabana.
Ara Fous al teu Pepe que ha encès el foc (per cert que hi ha no poca llum)
com que portava petates ve'n estan escalibant al fum i per a mentres,
tant en aquesta soledat, el teu record és hi's viu que mai i no podria
deixar aquesta hora sense fer-te uns mots. Per cert, que porto la
ploma d'un company ja que a Fourtou t'he fet una tarja que se-
gur hauràs rebut. Quin cas, no, Maria meva? Els xists passaran
no poca enjúnia. No extrañarà que s'estenguessin hi tot per car-
car-me i dubto que em trobin. Jo estic sofert, refent un tros del
camí, on és on m'equivocat però ella ho podria endevinar
el lloc a quest. No vull pas sortir d'aquí i exposar-me a passar
la nit al camp. Fa una nit de diable. Un vent xiula
com si estés desbocat. Fa fred. Jo no en tindré perquè alimentar
é el foc si m'adormo i al fred em desvetlla. Per cert que he
pres l'abric. Feia sol, però fred i avui és el 1er dia que el

ports. Demà, desde la cabana, una vegada hauré portat la tranquilitat a tots acabare aquesta carteta i fins hi tot l'ampliare. Escriu quasi ben aje jut a dos paus del foc i en una posició ben dolenta. Menys mal que haurí conformat a pelus i han estat la solució també hi hauria vist amb el foc calent però segurament, no ho escriu. Ja ho veus, Maria, ja una hora que l'escriu i poc pensa va fer ho aquesta vetlla. Quina vida, neneta meua! Acabara aviat crec jo. Això no pot durar massa. Veure així tan lleug de tot l'estimat, neneta meua, es ja desesperador. Cal però tindre confiança. Jo no desespero de sortir. No crec pas que els presents acord puguen fer canviar el que ja està aprovat. No ho crec (tornant i acabat la tirta, pel que veig). (l'acord està signat entre França, Italia i l'Alemanya i res ha succeït d'extraordinari que pugui canviar-lo o modificar-lo. De moment hi ha aprovada l'entrada allí de 5000. De Marsella, no ha sortit cap vaixell. S'està segurament treballant en aquest sentit. És el que et deia i es veu. Es traurà de primer aquesta quantitat per la selecció antiga. Es crearan n'és tant Comissions per departaments que controlaran a tots els espanyols i aquestes Comissions faran l'altre omniplacis que serà, jo crec llarga i u'hi ha per temps. Aquest es el meu pensar i així ho diuen algunes cartes que s'han rebut. Que li dius tu? El de sempre. Que no veus res, ni creuràs fins que et vejis a la proa del vaixell, no? Maria meua. No escriu per portar-te

esperança, no. 7'estic pel que sabem. Això no vol dir que les coses
fracassin i sorgeixin dificultats per a realitzar-ho. Jo crec que
les dificultats es superaran, i veuram la terra mexicana per tot
aquest hivern.

Fu, neneta meua, fons jaus de deixar això. Ah! i jo? En
tinc més, hots ben creure-t'ho. Si, és cert, aquesta vida que menem és
millor que la del Camp, molt millor. Per aquest sentit jo no perdo
els sentits i si algi vol fer una sortida ràpida sense referent
d'on anar jo no. Jo resistiré aci el que podré, esperant si arriben
els papers o alguna carta que precisi quelcom. Resistiré i tu faràs
resistir a més d'un xicot que aniria a les pelletes. Tu diràs, si
vols resistir aci, perquè no pue vindre jo gran la patrona t'ho dit
si vull que viagui? Si és cert. Tu la taja t'ho insinuava. La
senyora em dijui si podria fer-te vindre. Fins i tot em dijue que
estaries bé. Però el cas ja el coneixes, en part perquè em distrajui
a explicar-te t' de nou. Ah! no li aguanta cap criada. Ningú ca
bra. Les criades marxen truen for. El tracte segon, des és dolent
fot racionat i for i molt treball. Et sembla, neneta que és
jint portar-te aci tresent-té d'on ets. Una habitació fora de la
casa en un recó, heus aci la cambra freda que t'esperaria u.
S'ha acabat la tinta e no xima més. Alimentaré
el foc que això es refreda, menjaré un xic i després
requiré. Son ara les set i quart. Creu que fa fred

29-10-40

Segueixo. He menjat tres patates. Tu no pots figurar-te en quina posició esic. No se com faraguantar l'espelma quin nit! Quedarà ben gravada a la meua pensa. Joestic bé ací. El foc marxa que és un gust. Pateixo pels companys. No extranyaria que sortessin a cercar-me. Segur que seguiran el camí de Fourton. Si s'arriben allí els diran que he marxat a mitja tarda. De la cabana a Fourton només es trova una casa de camp a mig camí. Jo he passat per allí i m'he perdut com et deia un quart abans d'arribar a la cleda. Al ratet de caminar ja m'he donat per la pell. He tornat enradera per si trobava el camí però com que marxava la lleum no l'he trobat. Allavors he seguit el perdut per si el camí portava a alguna casa i fosc he trobat la cabana i ja no he pensat en seguir avant. Ací passaré bé la nit. Ai han molts feixos i he fet ja un jaç voreta el foc. No acabaré pas la llenya. Què hi farem no? Mai he sabut caminar per llocs no molt coneguts i el primer dia que m'apreta marxar solet he fet un mal negoci. No te importància. La llibreta aquesta és la dels comptes de la compra etc. Ha estat una casualitat que la portés damunt meu. Bon servici em fa. Em permet festejar a la meua doneta i li escorre un

distreu a passar una estada ara voreta meu? car com una xiqueta em faries a passar aquells dies et deia abans. Vaja ^{legir} a l'últim troç.

Ah! sí; et parlava de les condicions de la casa dels senyors. Les criades fugen totes. No són ben tractades, o no sé si cobren etc. Si vegeis la possibilitat que estiguessis bé seria una altra cosa. Podria ésser que ho resistissis però el que més em preocupa és que arribaries tu ací i si com sembla volen marxar els altres que fare'jo pobre de mí? També hi ha que la cosa sembla una casa de barrets. Hi han dues cases. En la dels amo hi viu la senyora i dos fills. La senyora és madrastra. Es vella hi fa dos mesos que ha vingut. El vell, el senyor estigué ací uns dies quan porten la mestresa hi anà a Alger i allí se queix el negoci. A l'altra casa hi viu una senyora que és la "marraine dels nois. No és fan les dues, segur per zelos. Aquesta senyora diuen que marxa però segueix ací. Hi ha el cuente pel que és ven entre el noi gran (de 30 anys per allí) i ella que en té 50 però es ben portada encara. L'altre xicot pel que és ven s'entén amb la criada que es una polonesa molt maca. Els xicots són ganduls

però es deixen festejar pel que veu. La marastra que vol
esser-los-hi simpàtica i la senyora que fins que vingui
la primera fou la mestressa.

Dinen que nois i marraixes
de quan arribi el vell la que té diners és la marraix
i si es paga és per això que ella obre la bossa pel nen.
Di quin ho! Un vodevil. Això però no és el perquè
de que no vingui. Per uns raons, de veure els líes.
La cosa és que no demane ja meyer de si que es pot a pre-
drem nota. Ara però no vull que rigui dit que soc jo
que t'impedeix venir. Jo crec que la puc fer passar

Ara de cara l'hivern
això pinta malament per fer-ho. Tu diràs que et
sembla. Aconsella't a Mammé a veure que hi diu. Ja
et dic el meu pensar i es que aviat rebem alguna nova
fada d'interès de sortida que algú es preocupi de la matèria

S'acaba el

Pepe

la del d'una
d'una